

Sygn. akt I ACa 910/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Krzysztof Józefowicz
Sędziowie:	SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga (spr.) SA Mikołaj Tomaszewski
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Sylwia Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2012 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa E. K., E. W., A. P.

przeciwko Skarbowi Państwa - Szefowi Wojskowego Zarządu Infrastruktury

w P.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 28 czerwca 2012 r., sygn. akt I C 810/07

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powodów na rzecz pozwanego kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

/-/ M. Mazurkiewicz-Talaga /-/ K. Józefowicz /-/ M. Tomaszewski

Sygn. akt I ACa 910/12

UZASADNIENIE

Powódki E. K., E. W. i A. P. domagały się w pozwie z dnia 29 grudnia 2005 r., skierowanym przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Szefa Wojskowego Zarządu Infrastruktury w P., zobowiązania pozwanego do złożenia oświadczenia woli o wykupie nieruchomości położonej w P. przy ul. (...), działki (...), dla której Sąd Rejonowy w Poznaniu prowadzi KW (...), będącej własnością powódek w częściach ułamkowych; ewentualnie ustalenia, że pozwany jest zobowiązany do wskazania w terminie 6 miesięcy od wydania orzeczenia nieruchomości zamiennej

o ściśle określonych parametrach. Na wypadek nieuwzględnienia wyżej wskazanych roszczeń powódki wniosły o zasądzenie od pozwanego odszkodowania w łącznej kwocie 310.873 zł, w tym:

- na rzecz powódki E. K. kwoty 135.000 zł tytułem spadku wartości nieruchomości, kwoty 53.043 zł tytułem odszkodowania za rewitalizację akustyczną budynku mieszkalnego powódek oraz kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych powódki;

- na rzecz powódek E. W. i A. P. kwot po 22.575 zł tytułem spadku wartości nieruchomości, kwot po 8.840 zł tytułem odszkodowania za rewitalizację akustyczną budynku mieszkalnego powódek oraz kwot po 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych powódek.

Jednocześnie powódki wniosły o zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew oraz w kolejnych pismach procesowych pozwany Skarb Państwa - reprezentowany przez Szefa Wojskowego Zarządu Infrastruktury w P. wnosił o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódek na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powódki ostatecznie sprecyzowały swoje żądania na rozprawie w dniu 21 czerwca 2012 r., wnosząc o zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kwoty 183.522,13 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 64.873 zł od dnia 5 sierpnia 2010 r., od kwoty 47.924,51 zł od dnia doręczenia stronie pozwanej pisma powódek z dnia 7 marca 2011 r. rozszerzającego powództwo oraz od kwoty 70.724,62 zł od dnia 21 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty, przy czym powódki domagały się zapłaty powyższej kwoty w stosunku do przypadających im udziałów we własności nieruchomości.

Jednocześnie powódki oświadczyły, że w piśmie procesowym z dnia 12 czerwca 2006 r. ograniczyły i cofnęły żądania sprecyzowane w pozwie za wyjątkiem roszczenia odszkodowawczego. W zakresie cofniętego powództwa powódki zrzekły się roszczeń.

Wyrokiem z dnia 28 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powódki E. K. kwotę 99.215 zł; na rzecz powódki E. W. kwotę 24.803 zł; na rzecz powódki A. P. kwotę 24.803 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty. Umorzył postępowanie w zakresie żądań zobowiązania pozwanego do wykupu nieruchomości; ustalenia obowiązku pozwanego wskazania nieruchomości zamiennnej; zapłaty kwoty 117.644,59 zł na rzecz powódki E. K., zapłaty kwoty 28.815,40 zł na rzecz powódki E. W., zapłaty kwoty 28.815,40 zł na rzecz powódki A. P.. Oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz rozstrzygnął w przedmiocie kosztów procesu.

Podstawę rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Powódki E. K., A. P. i E. W. są współwłaścicielkami w ułamkach wynoszących odpowiednio 4/6 części, 1/6 części i 1/6 części nieruchomości położonej w P. przy ul. (...), obręb S., stanowiącej działkę nr (...) o powierzchni 672 m² dla której Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w P. prowadzi księgę wieczystą KW nr (...).

Przedmiotowa nieruchomość jest położona na terenie, dla którego nie ma aktualnego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta P. z dnia 18 stycznia 2008 r. zatwierdzonego uchwałą Rady Miasta P. Nr (...), przedmiotowa działka położona jest na terenach zabudowanych i przeznaczonych do zabudowy, ozn. symbolem II.M. - preferowane tereny dla skoncentrowanej funkcji mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej.

Nieruchomość według stanu na dzień 1 stycznia 2004 r. i na dzień 22 lutego 2008 r. była zabudowana budynkiem mieszkalnym jednorodziennym w zabudowie wolnostojącej, wykonanym w technologii murowanej o powierzchni użytkowej 143,27 m². Dom został wybudowany pod koniec lat 80-tych ubiegłego wieku w miejsce dotychczasowego budynku z początku wieku. Działka jest odpowiednio urządzona do pełnionej funkcji mieszkaniowej z licznymi

nasadzeniami drzew i krzewów. Dojście do budynku mieszkalnego jest utwardzone, a nieruchomość posiada bezpośredni dostęp do drogi publicznej - ulicy (...).

Nieruchomość znajduje się na terenie osiedla domów jednorodzinnych (...), położonego w bliskim sąsiedztwie lotniska wojskowego P. -K., w odległości około 1 km od końca pasa startowego. Lotnisko w K. istnieje od drugiej wojny światowej. Od lat sześćdziesiątych jest wykorzystywane jako miejsce startów i lądowań samolotów wojskowych, przy czym dopiero w ostatnich latach nastąpiła intensyfikacja lotów wojskowych. Do końca 2003 r. stacjonowały tam samoloty MIG 21, od 2004 r. stacjonują i latają samoloty I.. Od listopada 2006 r. stacjonują na tym lotnisku, startują i lądują samoloty F-16. W ostatnich latach liczba operacji lotniczych uległa intensyfikacji.

Wojewoda (...) wydał 17 grudnia 2003 r. rozporządzenie nr(...)w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego P. - K. w P. (Dziennik Urzędowy Województwa (...) nr(...)- dalej Rozporządzenie nr(...)) Rozporządzenie utworzyło obszar ograniczonego użytkowania podzielony na pięć stref oznaczonych literami A-E w zależności od odległości od lotniska K. i w zależności od poziomu hałasu. Nieruchomość powódek znalazła się w strefie D. Powołane wyżej Rozporządzenie Wojewody weszło w życie 1 stycznia 2004 r.

Obszar ograniczonego użytkowania stanowił teren ograniczony linią, na której długotrwały poziom hałasu w porze nocnej jest równy 45dB (granica obszaru ograniczonego użytkowania). Granice strefy D wyznaczała: granica strefy C i linia, na której długotrwały poziom hałasu w porze dziennej jest równy 60 dBA oraz granica terenu lotniska.

W załączniku nr 3 do rozporządzenia Wojewoda określił ograniczenia w zakresie przeznaczenia terenów, wymagania techniczne dotyczące budynków oraz sposób korzystania z terenów na obszarze ograniczonego użytkowania. Dla strefy D ograniczył przeznaczenie terenu przez zakaz budowy budynków mieszkalnych, szpitali, domów opieki i budynków związanych ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży, takich jak szkoły, przedszkola, internaty, domy dziecka itp., zakaz tworzenia obszarów A ochrony uzdrowiskowej. W strefie tej, w zalecanym sposobie korzystania z terenu, dopuszczono lokalizowanie nowych obiektów nie wymagających ochrony akustycznej i nie powodujących zwiększenia hałasu dla istniejącej zabudowy mieszkaniowej. Jako wymagania techniczne dotyczące budynków wskazano, iż w istniejących budynkach z pomieszczeniami wymagającymi ochrony akustycznej należy zapewnić właściwy klimat akustyczny poprzez stosowanie przegród zewnętrznych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej.

Pismem z dnia 12 grudnia 2005 r. powódki wezwały Szefa Wojskowego Zarządu Infrastruktury do wykupienia należącej do nich nieruchomości za kwotę 516.000 zł, bądź też wskazania nieruchomości zastępczej o podobnych parametrach i zapłaty odszkodowania w wysokości 184.064 zł, w tym kwoty 64.873 zł tytułem spadku wartości nieruchomości, kwoty 57.971 zł tytułem kosztów wyciszenia nieruchomości oraz kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych dla każdej z powódek. Pismo zostało w tym samym dniu doręczone Wojskowemu Zarządowi Infrastruktury w P.. Pozwany odmówił spełnienia żądań powódek.

W dniu 31 grudnia 2007 r. Wojewoda (...) wydał rozporządzenie nr (...)zmieniające rozporządzenie o wprowadzeniu obszaru ograniczonego użytkowania (dalej (...)). Zmiany dotyczyły granic obszaru ograniczonego użytkowania, podziału na strefy, dopuszczalnych poziomów hałasu w strefach oraz sposobu korzystania z poszczególnych terenów i wymagań technicznych dotyczących budynków. Według zmienionego rozporządzenia obszar ograniczonego użytkowania stanowi teren ograniczony linią, na której długotrwały poziom hałasu od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych jest równy 55 dB w porze dziennej (LAeq D) i 45dB w porze nocnej (LAeq N) - granica obszaru ograniczonego użytkowania. Rozporządzenie utworzyło obszar ograniczonego użytkowania podzielony na trzy strefy oznaczone cyframi: I, II, III w zależności od odległości od lotniska K. i w zależności od poziomu hałasu. Nieruchomość powódek znalazła się w strefie I.

Strefę I wyznaczają: linia biegnąca wzdłuż granicy terenu lotniska, stanowiąca wewnętrzną granicę strefy I oraz obwiednią złożoną z linii, na której dopuszczalny, długookresowy średni poziom dźwięku A ((...)), od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych jest równy 60dB i linia, na której dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A ((...)) od operacji naziemnych i pozostałych źródeł hałasu związanych z funkcjonowaniem lotniska

równy jest 55dB. W strefie tej wprowadzono zakaz przeznaczenia terenu pod budowę budynków mieszkalnych, szpitali, domów opieki społecznej i budynków związanych ze stałym pobytem dzieci i młodzieży, takich, jak szkoły, przedszkola, internaty, domy dziecka itp., zakaz tworzenia stref ochronnych A uzdrowiska. W zakresie sposobu korzystania z terenu wprowadzono zakaz budowy budynków mieszkalnych, szpitali, domów opieki społecznej i budynków związanych ze stałym pobytem dzieci i młodzieży, takich jak szkoły, przedszkola, internaty, domy dziecka itp., zakaz tworzenia stref ochronnych, A uzdrowiska, zakaz zmiany funkcji istniejących obiektów niewymagających ochrony akustycznej na podlegające ochronie akustycznej. W strefie tej, w zalecanym sposobie korzystania z terenu, dopuszczono lokalizowanie nowych obiektów niewymienionych w pkt. 1 nie powodujących znaczącego zwiększenia emisji hałasu do środowiska. Jako wymagania techniczne dotyczące budynków wskazano zmianę funkcji istniejących budynków na nie podlegające ochronie akustycznej lub zapewnienie właściwego klimatu akustycznego w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej poprzez stosowanie przegród zewnętrznych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej. Powołane wyżej rozporządzenie weszło w życie 22 lutego 008 roku (ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Województwa (...) z 22.01.2008 r. nr (...)).

Dopuszczalne wartości dźwięków A przenikających do pomieszczeń przeznaczonych do przebywania ludzi w budynkach mieszkalnych określa polska norma PN-87/B- (...). Natomiast PN-B- (...) -3:1999 normuje wymaganą izolacyjność akustyczną przegród budowlanych. Budynek powódek spełnia wymogi obu tych norm przy uwzględnieniu dopuszczalnego poziomu hałasu docierającego z zewnątrz na poziomie wyznaczonym rozporządzeniem Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2007/120/826) oraz poprzedzających je rozporządzeń: Ministra Środowiska z 29 lipca 2004 r. (Dz. U. 2004/178/1841) oraz rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z 13 maja 1998 r. (Dz. U. 1998/66/436)

Sąd Okręgowy ustalił, że w wartość nieruchomości powódek uległa zmniejszeniu na skutek ograniczeń w zakresie korzystania z nieruchomości wprowadzonych rozporządzeniem nr (...) oraz rozporządzeniem nr (...). Sam fakt wprowadzenia strefy ograniczonego użytkowania ze względu na spodziewany poziom hałasu lotniczego powoduje, że właściciele nieruchomości położonych w jej granicach, w tym potencjalni ich nabywcy, muszą liczyć się z odpowiednimi niedogodnościami tak w sposobie zagospodarowania, jak i w sposobie ich użytkowania. Świadomość uczestników rynku o potencjalnym podwyższonym ryzyku zamieszkiwania w okolicach lotniska, a w szczególności w obrębie utworzonego wokół niego specjalnego obszaru ograniczonego użytkowania, powoduje utratę wartości nieruchomości. Ograniczenia i niedogodności w wykorzystywaniu działki zgodnie z jej przeznaczeniem są związane między innymi z hałasem lotniczym, którego wartość przekracza granice dopuszczalnego hałasu wyrażonego wskaźnikiem długookresowego średniego poziomu dźwięku A ((...)), ustalonego we wskazanym wyżej rozporządzeniu nr (...), o ponad 10 dB. W trakcie operacji lotniczych samolotów F-16 nie sposób przebywać poza budynkiem i trzeba zamykać wszystkie okna, co i tak nie zapewnia odpowiedniej ochrony przed hałasem emitowanym przez przelatujące samoloty F-16. Na skutek wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania nieruchomości powódek nie może być wykorzystana na cele związane z budownictwem mieszkaniowym. W związku z tym wartość rynkowa nieruchomości powódek według aktualnego jej stanu i poziomu cen spadła o 102.646 zł.

Przechodząc do rozważań prawnych Sąd Okręgowy stwierdził, że roszczenie powódek, znajdujące podstawę w art. 129-136 ustawy Prawo ochrony środowiska zasługiwało co do zasady na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji powódek zdołali wykazać wszystkie przesłanki odpowiedzialności pozwanej w oparciu o art. 129 ust. 2 u.p.o.ś. w zw. z art. 135 u.p.o.ś. oraz okoliczność, że wprowadzenie rozporządzeniem Wojewody (...) nr (...), następnie zmienionym rozporządzeniem nr (...) obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego P.-K. wpłynęło na spadek jej wartości rynkowej.

Sąd Okręgowy wskazał, że zmniejszenie wartości nieruchomości z powodu wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania, a także sąsiedztwa wojskowego lotniska emitującego hałas nie pozwalający dotrzymać standardów jakości środowiska jest stratą powodującą obniżenie aktywów w majątku powódek. Szkoda w postaci straty została wyliczona przez biegłego, który oszacował ją na kwotę 102.646 zł, przy czym wartość ta została wyliczona według

stanu nieruchomości na dzień wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania, to jest na dzień 1 stycznia 2004 r. i aktualnego poziomu cen.

Co do roszczenia o zwrot nakładów potrzebnych rewitalizację akustyczną budynku Sąd pierwszej instancji stwierdził, że znajduje ono podstawę prawną w art 136 ust. 1 i 3 w zw. z art. 129 ust. 2 u.p.o.s. Wskazał, że jak wynika z przeprowadzonej na potrzeby sprawy opinii biegłego koszt nakładów, które należy ponieść na budynek powódek wynosi 46.175 zł.

W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał powództwo za udowodnione do łącznej kwoty 148.821 zł, w tym kwoty 102.646 zł z tytułu spadku wartości nieruchomości powódek oraz kwoty 46.175 zł tytułem odszkodowania za rewitalizację akustyczną budynku mieszkalnego. W związku z tym, że powódki są współwłaścicielkami nieruchomości w częściach ułamkowych, Sąd Okręgowy rozdzielił powyższą kwotę w stosunku do przypadającym im udziałów zasądając ostatecznie na rzecz E. K. kwotę 99.215 zł, na rzecz E. W. i A. P. kwoty po 24.803 zł.

W stosunku do żądań, które zostały przez powódki cofnięte wraz z zrzeczeniem się roszczeń Sąd Okręgowy, na podstawie art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie.

W pozostałym zakresie oddalił powództwo.

O roszczeniu odsetkowym Sąd pierwszej instancji rozstrzygnął na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 363 § 2 k.c. Wskazał, że w sprawie od samego początku sporna była zarówno zasada odpowiedzialności pozwanego, jak również wysokość należnego powódkom odszkodowania, o czym świadczy fakt, że powódki kilkakrotnie zmieniały podstawy prawne zgłoszonych roszczeń, jak również modyfikowały wysokość żądań pieniężnych. Sąd Okręgowy uznał, że odsetki z tytułu opóźnienia należy zasądzić dopiero od chwili ostatecznego ustalenia wysokości należnego powódkom odszkodowania, co nastąpiło dopiero w dniu wydania wyroku. Powołał się przy tym na stanowisko wyrażone w orzeczeniach Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2003 r., sygn. akt IV CK 130/02 i z dnia 18 kwietnia 2002 r., sygn. akt II CKN 606/00. Wskazał, że powódki wprawdzie wniosły pozew o zapłatę już w roku 2005, jednakże ostateczna jego wysokość została ustalona dopiero po przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego, co miało miejsce na ostatniej rozprawie w dniu 21 czerwca 2012 r. Z tego względu Sąd pierwszej instancji przyjął, że odsetki ustawowe od uwzględnionej części roszczenia głównego należą się powódkom od dnia wyroku, to jest od dnia 28 czerwca 2012 r., gdyż z tym dniem Sąd Okręgowy ustalił wysokość odszkodowania. Tym samym żądanie odsetek za okres wcześniejszy zostało oddalone.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy rozstrzygnął na podstawie art. 100 k.p.c.

Wyrok Sądu Okręgowego został zaskarżony apelacją powódek w części, to jest w pkt 3, w zakresie oddalającym żądanie co do odsetek ustawowych od daty wcześniejszej niż data wyrokowania.

Podniosły zarzuty naruszenia: art. 455 k.c. i art. 481 § 1 k.c.; art. 363 § 2 k.c.; art. 233 § 1 k.p.c.; art. 31 ust. 3; art. 64 ust. 1 i 3 oraz art. 32 ust. 1 Konstytucji RP; art. 1 protokołu nr 1 do Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

W konsekwencji wniosły o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódek:

1. E. K. odsetek ustawowych w kwocie 14.854,27 zł tj.: od kwoty 43.248,00 zł od dnia 08.09.2010 r. do dnia 27.06.2012 r.; od kwoty 25.182,00 zł od dnia 11.04.2011 r. do dnia 27.06.2012 r.; od kwoty 30.785,00 zł od dnia 20.04.2012 r. do dnia 27.06.2012 r.;

2. powódki E. W. odsetek ustawowych w kwocie 3.713,66 zł tj.: od kwoty 10.812,50 zł od dnia 08.09.2010 r. do dnia 27.06.2012 r.; od kwoty 6.295,50 zł od dnia 11.04.2011 r. do dnia 27.06.2012 r.; od kwoty 7.695,00 zł od dnia 20.04.2012 r. do dnia 27.06.2012 r.

3. powódki A. P. odsetek ustawowych w kwocie 3.713,66 zł, to jest kwoty 10.812,50 zł od dnia 08.09.2010 r. do dnia 27.06.2012 r.; od kwoty 6.295,50 zł od dnia 11.04.2011 r. do dnia 27.06.2012 r.; od kwoty 7.695,00 zł od dnia 20.04.2012 r. do dnia 27.06.2012 r.

oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódek kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2 -krotności stawki minimalnej.

Ewentualnie wnoszę o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, pozostawiając temu Sądowi orzeczenie o kosztach postępowania za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego liczonego według dwukrotnej stawki ustalonej według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powódek nie zasługiwała na uwzględnienie. Wbrew podniesionym w niej zarzutom Sąd Okręgowy prawidłowo określił termin początkowy biegu odsetek ustawowych od zasądzonych kwot, trafnie uznając, że wysokość należnych powódkom świadczeń ostatecznie sprecyzowana została na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku, dlatego brak jest podstaw do obciążania pozwanego obowiązkiem zapłaty odsetek za wcześniejszy okres.

Sąd Apelacyjny podziela w całej rozciągłości, mając na uwadze okoliczności faktyczne niniejszej sprawy, pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7.07.2011r w sprawie III CSK 635/10, że nie zawsze wymagalność roszczenia jest równoznaczna ze stanem opóźnienia dłużnika, gdyż o opóźnieniu można mówić wtedy, gdy dłużnik nie spełnia świadczenia niespornego co do zasady jak i wysokości po wezwaniu przez wierzyciela. W rozpoznawanej sprawie wysokość należnego powódkom świadczenia była sporna, dlatego koniecznym było ustalenie jej na podstawie opinii biegłego, który ostatecznie ustalił wartość szkody jak i nakładów niezbędnych na rewitalizację budynku dopiero na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku, dlatego brak jest podstaw prawnych do przyjęcia, że dłużnik pozostawał w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia za okres wcześniejszy, gdyż dopiero od chwili ustalenia wysokości odszkodowania można mówić o opóźnieniu w jego zapłacie. Ponadto w przypadku ustalenia wysokości odszkodowania według cen z daty wyrokowania wierzycielowi należą się odsetki od daty wyrokowania, albowiem dopiero od tej daty dłużnik popada w opóźnienie z zapłatą ostatecznie ustalonych wyrokiem należności. Za trafny należało zatem uznać pogląd wyrażony w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, że przyznanie odsetek od odszkodowania ustalonego według cen z daty wyrokowania za okres poprzedzający tę datę prowadziłoby do nieuzasadnionego w żaden sposób uprzywilejowania wierzyciela. Nie negując kompensacyjnego charakteru odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia, czemu dał wyraz Sąd Najwyższy w licznych, cytowanych przez stronę apelującą orzeczeniach, Sąd Apelacyjny uznał, że w okolicznościach niniejszej sprawy brak jest podstaw do uznania, że zaskarżony wyrok został wydany z naruszeniem art. 455kc i art. 481 § 1kc, dlatego oddalił apelację powodów na podstawie art. 385kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1i3kpc w zw. z art.99kpc.

/-/ M. Tomaszewski /-/ K. Józefowicz /-/ M. Mazurkiewicz-Talaga